

La tribuna

La campanya electoral abans d'hora

Som una societat despistada que s'arrisca a caure en la decadència

JAUME

Bartumeu

Andorra es troba en dies clau per saber com s'afronta un trimestre molt complicat davant la forta inflació que rossega el poder de compra de les famílies i la pujada de tipus d'interès del Banc Central Europeu que afecten a famílies i empreses d'Andorra en els préstecs que tinguin concedits. Una pujada que encarrirà també molt el servei del deute, és a dir, els interessos que el país ha de pagar pel seu endeutament.

En aquest context es podia esperar una certa aproximació de posicions en el Debat d'Orientació Política general que es va celebrar al Consell General fa dues setmanes. Hi ha diferències clares entre diversos grups parlamentaris, i això és el propi de la democràcia. Però davant un perill imminent pel país cal tancar files. Per això el debat que vam escoltar va ser molt més aspre del necessari i, també per això, va ser decebedor.

Fins a cert punt és lògic que Demòcrates (Espot) i Partit Socialdemòcrata (López), que ja estan esmolant els arguments electorals, no es moguessin del seu full de ruta d'enfrontament partidista. Però els grans problemes avui són el preu de l'energia, l'accés a un habitatge a preu raonable i l'endeutament de l'Estat. I el debat del Consell General dels dies 12 i 13 de setembre no era, ni per format ni per temps, l'últim debat abans de votar en les properes eleccions generals.

Les properes eleccions no arribaran, com aviat, fins d'aquí a cinc mesos. I mentrestant al Consell General haurien de pactar algunes coses.

No anem bé si s'actua com si estiguéssim en vigílies electorals i s'estableix un clima de xafarranxo de combat. Així qualsevol acord és impossible.

Per molt que s'entossudeixin a aparentar-ho no ens trobem encara en l'últim minut de la campanya

SFGA/C.ESTEVE

electoral del 2023, en la qual probablement es tancarà l'etapa de l'hegemonia de Demòcrates i se n'obrirà una altra.

Ara tocaria gestionar una continuïtat institucional i una emergència econòmica i social i en aquest context els que governen i els que voldrien governar no poden continuar actuant com a eterns enemics per a tot.

En política, com en altres dimensions de la vida, els que estan realment perduts són els que no saben on van.

I de les primeres notícies quant a la presentació del pressupost pel 2023 no sembla pas que hom pugui esperar que hi hagi una orientació clara.

Som una societat despistada i ens arrisquem a quedar atrapats en una

Venen temps en què la pobresa s'escamparà com una taca d'oli entre els sectors vulnerables, però també arribarà a les classes mitjanes

espiral d'irrellevància econòmica, de lenta però inexorable decadència.

Entre tants despropòsits, una dosi de racionalitat semblaria una cosa disruptiva. Algú hauria de posar seny i multiplicar les possibilitats de practicar la geometria variable en una cosa tan necessària en aquests moments com és un pressupost compartit.

Entre tant de politiqueig el bon camí és dir les coses que un creu. Però aquest és un camí tan bo com poc transitat. **Josep Ramoneda** escrivia a l'ARA que les lògiques de la política

«són inexorables, l'espai que separa els projectes col·lectius de les ambicions personals és confús, i en nom de la pàtria suprema malden els que busquen fer carrera de maneres prou indissimulades. La política la fan les persones i, per tant, és una barreja d'interessos personals i de grup i d'ambicions que sovint acaben en la destructiva psicopatologia de les petites diferències».

Venen temps en què la pobresa s'escamparà com una taca d'oli entre els sectors més vulnerables. Però una certa austeritat també s'imposa-

rà per a les classes mitjanes.

La crisi que ens ha caigut al damunt exigeix polítics amb els llums llargs posats, que diguin la veritat encara que no agradi, que proposin sortides realistes sense amagar les dificultats i que garanteixin a la ciutadania andorrana els principis bàsics de la igualtat d'oportunitats per atenuar les desigualtats creixents.

Tot això no es fa amb soroll, sinó amb la decència que exigeix gestionar la vida pública amb responsabilitat.

Calen persones que estiguin a l'altura del moment. Comença a ser hora de practicar la coherència entre la intenció i l'acció, entre el que es diu i el que es fa.

En definitiva cal practicar una ètica de responsabilitat política. ≡

Excip de Govern